

РЕШЕНИЕ

№ 2276

гр. София, 07.04.2021 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Първо отделение 5 състав,
в публично заседание на 11.03.2021 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Владимир Николов

при участието на секретаря Мая Георгиева, като разгледа дело номер **12034** по описа за **2020** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 145 и сл. от АПК, във вр. с чл. 220 от Закона за митниците /ЗМ/.

Образувано е по жалба на „О.-Ф. Т. Л.“ Г., Германия /O. F. T. L. G., представлявано от Н. Г., чрез адв. Г., срещу Решение № РТД 3000-2388/18. 11. 2020 г./32-338381, издадено от директора на Териториална дирекция „Тракийска“ при Агенция „Митници“.

С жалбата се релевират доводи за отмяна на посочения административен акт поради незаконосъобразността му на основание чл. 146, т. 3, т. 4 и т. 5 от АПК – допуснати съществени нарушения на административнопроизводствените правила при постановяването му, противоречие с материалноправни разпоредби и несъответствие с целта на закона. Твърди се, че дружеството е представило всички необходими документи, доказващи реално дължимата и платена цена за процесната вносна стока – пресни тиквички, която представлява договорна стойност на доставката по смисъла чл. 70 от Регламент (ЕС) 952 / 2013 на Европейския парламент и на Съвета за приемане на Митнически кодекс на Съюза (МКС). Счита, че са доказани условията на чл. 70, ал. 3 от МКС за определяне на митническата стойност на вноса въз основа на реално платената цена за стоките. В тази връзка оспорва извода на митническите органи, че при липсата на печалба от реализацията на стоките по процесната митническа декларация не следва да се приема за доказана декларираната с нея договорна стойност. Счита, че такова нормативно изискване не се съдържа в чл. 75 от

Делегиран регламент (ЕС) 2017 / 891, нито разделя документите на такива, свързани с доказване на по-висока или с доказване на по-ниска продажна цена от покупната им стойност, а още по-малко изключва последните от кръга на доказателствата. Отбелязва, че нито един от документите, представени пред митническите органи, не е оспорен от същите, нито е бил приет за подправен или неистински. Излагат се аргументи относно характера на търговските отношения между жалбоподателя и търговска верига L., които са свързани с периодични, целогодишно продължаващи доставки на пресни плодове и зеленчуци, което предполага по-гъвкав подход при определяне на крайния финансов резултат и изчисляване на търговската печалба за по-дълъг период, като в едномесечен период е реализирана печалба въпреки единичните доставки, които са продадени на цена, по-ниска от митническата стойност. Твърди още че фискалният интерес на ЕС не е бил ошетен, тъй като при използване на вторичния метод за определяне на митническата стойност по чл. 74, § 2, ал. 4 от МКС става видно, че стандартната вносна цена на тиквичките за деня на вноса е била далеч по-ниска от конкретната продажна цена на стоките след вноса им, както е била по-ниска и от декларираната митническа стойност, изчислена по реда на чл. 70 от МКС, което означава, че вносно мито във всички случаи не се дължи.

Жалбоподателят предявява искане до съда да постанови решение, с което да отмени атакувания административен акт на директора на ТД „Тракийска“ към Агенция „Митници“. Претендира ответната страна да бъде осъдена да заплати направените по делото разноски от жалбоподателя за държавна такса, разноски по производството и адвокатско възнаграждение.

В открито съдебно заседание, жалбоподателят се представлява от адв. Г., който поддържа жалбата. Излага допълнителни аргументи в депозираните писмени бележки. Представя списък на разноските по чл. 80 от ГПК.

Ответникът – директорът на ТД „Тракийска“, не се явява и не изпраща представител. АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД С.-ГРАД след като обсъди доводите на страните и прецени представените по делото доказателства, приема за установено от фактическа страна следното:

На 06. 05. 2019 г. в МБ С. е регистрирана митническа декларация с М. 19BG003010004215R9, с която жалбоподателят като вносител е поставил под митнически режим „свободно обращение с цел крайно потребление“ стока, описана като пресни зеленчуци – с произход Република Турция, в т.ч. пресни тиквички (стока № 2) с нето тегло 9000 кг. Към митническата декларация е представен и приет сертификат за движение Е..1 за доказване на произхода на стоката.

За стока № 2 – пресни тиквички, с код по КН 07099310, е декларирана митническа стойност в размер на 14 363, 06 лв., преизчислена в € / 100 кг. на 81, 60 € / 100 кг. Определената от Европейската комисия (ЕК) за дата 06. 05. 2019 г. стандартна вносна стойност (С.) за тиквички с произход Е. О., в това число и с произход Република Турция, е 53, 8 € / 100 кг. Съгласно чл. 75, § 2 от Делегиран регламент (ЕС) 2017 / 891, във връзка с чл. 148 от Регламент за изпълнение (ЕС) 2015 / 2447, ако вноската стойност на стоката е по-голяма с повече от 8 % от С., следва вносителят да представи обезпечение в размер на митото, което би платил при определената за деня С. (53, 8 € / 100 кг.). При сравнение на двете числа за конкретната стока декларираната вносна митническа стойност (81, 60 € / 100 кг.) била по-голяма с повече от 8 % от определената за деня С. (53,8 € / 100 кг.), поради което вносителят е следвало да представи обезпечение в размер на 2049, 23 лв.

Обезпечението за процесните стоки е внесено в пълен размер от пълномощника на дружеството, видно от представено фотокопие на преводно нареждане от 07. 05. 2019 г. на л. 48 и л. 77.

На 06. 05. 2019 г. с писмо рег. № 32-131365 (л. 11) „О.-Ф. Т. Л.“ Г. е уведомено от началника на МБ С. към Агенция „Митници“, че на основание чл. 75, § 5, алинея 1 от Делегиран Регламент (ЕС) 2017 / 891 на Комисията, в едномесечен срок от продажбата на стоките, но не по-късно от 4 месеца от регистриране на митническата декларация, следва да представи доказателства, че внесената стока № 2 (пресни тиквички) е реализирана на пазара на ЕС при условия, потвърждаващи коректността на декларираната вносна митническа стойност.

На 05. 06. 2019 г. пълномощникът на дружеството жалбоподател - [фирма], представил в ТД Тракийска, МБ С. молба с вх. № 32-164165 / 05. 06. 2019 г. за възстановяване на внесенния депозит по процесната митническа декларация в размер на 2049, 23 лв., към която били приложени доказателства за установяване коректността на декларираната митническа стойност и на цената, на която са реализирани процесните стоки. Представени били фактура за покупка на стоките от Турция, фактура за транспорт, международна товарителница – 2 бр., фактури за продажба на стоките на първо търговско ниво, стокови разписки за получаване на стоките, потвърждения за получени доставки, справка-калкулация за формиране на продажната цена на база на придобивната, извлечения от счетоводни сметки за осъществения внос и извършените продажби.

С молба от 17. 09. 2019 г. [фирма] представило допълнително в МБ С. следните документи – справки-декларации по ЗДДС за данъчни периоди м. декември 2018 г. и май 2019 г. с приложени към тях дневници за покупки и продажби; уведомления за приемане на постъпили данни от справките-декларации, дневници за покупки и продажби за данъчни периоди м. декември 2018 г. и май 2019 г.; подадени V. декларации за осъществени вътреобщностни доставки за данъчни периоди м. декември 2018 г. и май 2019 г.

С писмо с рег. № 32-341803 от 27. 11. 2019 г. дружеството „О.-Ф. Т. Л.“ Г., Германия, чрез пълномощника си [фирма], е уведомено от митническите органи, че в резултат на извършена последваща проверка по отношение на М. 19BG003010004215R9 за внос на пресни тиквички от Република Турция е установено, че представените на основание чл. 75, § 5, алинея 1 от Делегиран Регламент (ЕС) 2017 / 891 на Комисията документи не потвърждават коректността на декларираната митническа стойност на стоката. Прието е, че видно от представени доказателства за последваща продажба на стока № 2 пресни тиквички, същите са продадени на цена от 87, 94 € / 100 кг., която е по-ниска от цената за придобиването им, декларирана с митническата декларация от 06. 05. 2019 г. – 97, 26 € / 100 кг., заедно с деклариран разход. В мотивите е изложено още че „той (търговецът) трябва да докаже, че високата декларирана от него цена не е изкуствено завишена с цел избягване заплащането на митата, а защото това е действителната платена от него цена... митницата търси убедителни доказателства, че той е продал стоката на цена, която е равна или по-висока от вноската му цена ведно с всички направени по тази стока разходи“. С оглед на това е направен извод, че не са представени удовлетворяващи доказателства за условията на освобождаване, което налага на основание чл. 75, § 5, ал. 3 от Делегиран регламент (ЕС) 2017 / 891 внесенят депозит за стоките да се задържи като дължимо мито. С тези мотиви дружеството е уведомено, че не може да бъде освободено внесеното обезпечение, тъй

като предстои издаване на решение за установяване на митническо задължение на дружеството съгласно чл. 105 от Регламент (ЕС) № 952 / 2013 г. и съответно удовлетворяването му чрез усвояване на обезпечението. Даден е едномесечен срок на дружеството за становище.

С молба вх. № 32-372730 / 23. 12. 2019 г. от [фирма] в качеството на пълномощник на „О.-Ф. Т. Л.“ Г., Германия са направени възражения срещу изложените от митническите органи констатации и правни изводи, по-специално относно извода, че реализацията на стоката на по-ниска цена от тази на придобиване е основание да не се приеме декларираната митническа стойност на същата.

Доводите на дружеството са преценени от директора на ТД „Тракийска“ като неоснователни и е последвало издаване на оспорваното в настоящото съдебно производство Решение № РТД 3000-2388 / 32-338381 от 18. 11. 2020 г.

С решението е преизчислено дължимото мито за процесните стоки, отказано е освобождаването на вносеното обезпечение в размер на 2049, 23 лв. и същото е задържано като плащане на вносните мита на основание чл. 75, § 5, ал. 3 от Делегиран регламент (ЕС) 2017 / 891. Изложени са мотиви, че в Регламент (ЕС) № 1308 / 2013 г. са дефинирани основните принципи, заложи при формиране на политиката на ЕС по отношение на селскостопанските продукти, в това число и правилата при търговия с трети страни и формирането на вносните мита, като спрямо някои продукти от сектора на плодовете и зеленчуците се прилага системата на входните цени, в това число и към тиквичките. Съгласно тази система, вносет им не се облага с единна ставка на митото, а с различни ставки в зависимост от декларираната вносна митническа стойност. Посочено е, че практическото прилагане на чл. 181 от Регламент (ЕС) № 1308 / 2013 г., с който се въвеждат правилата за определяне на входните цени на стоките, показва, че зависимостта между митото и входната цена е обратнопропорционална, тоест колкото по-висока е декларираната входна цена, толкова е по-ниско митото, и обратното. В тази връзка е посочено, че ако вносителите декларираат по-високи цени, те трябва да докажат причините за това с цел да се изключи, че тези цени са завишени, за да бъде избегнато заплащане на митата. Допълнително са изложени аргументи, че е противно на търговската логика търговецът да реализира стоката на цена по-ниска от тази за придобиването ѝ, генерирайки отрицателен финансов резултат (загуба).

По делото е приобщена административната преписка по издаване на Решение № РТД 3000-2388 / 18. 11. 2020 г. / 32-338381 от 18. 11. 2020 г. на директора на ТД „Тракийска“. Към нея е представена митническа декларация М. 19BG003010004215R9, превозни документи – международни товарителници; сертификати за стоката, други документи, придружаващи стоката; фактура № DES2019000000381 /e-F./ от 03. 05. 2019 г., издадена от „D. T.“ – Турция към О. Ф. Т. Г.; фактура от 03. 05. 2019 г. за транспортни услуги от А. до С. и след С. до местоназначението на стоката в България; Сертификат за съответствие с пазарните стандарти на Европейския съюз, приложими към пресните плодове и зеленчуци, съгласно Регламент 543 / 2011, издаден от БАБХ; фактура от 06. 05. 2019 г., издадена от [фирма] за представителство пред БАБХ. От представените транспортни документи е видно, че процесните стоки са с местоназначение България – за Л. В. Е.. Представени са още извлечения от счетоводни сметки, фактура № 0...09204 / 08. 05. 2019 г. с предмет „тиквички – 4200 кг.“ и фактура № 0...09206 / 09. 05. 2019 г. с предмет „тиквички 4800 кг.“ за продажба на закупеното количество пресни тиквички

на "Л." България (л. 17-24).; справки-декларации по ЗДДС за данъчни периоди м. декември 2018 г. и май 2019 г. с приложени към тях дневници за покупки и продажби; уведомления за приемане на постъпили данни от справките-декларации, дневници за покупки и продажби за данъчни периоди м. декември 2018 г. и май 2019 г.; подадени V. декларации за осъществени вътреобщностни доставки за данъчни периоди м. декември 2018 г. и май 2019 г.

По делото е допусната съдебно-икономическа експертиза (СИЕ), по която е депозирано заключение от вещото лице Л. Й.. Същото не е оспорено от страните.

След анализ на наличните по делото писмени доказателства експертът е направил заключение, че стоките са декларирани пред митническите органи на Република Турция и Република България, като договорената цена на стоките съгласно издадената от турския търговец фактура е 6 480, 00 евро или 81, 60 € / 100 кг. Направено е заключение, че обявената цена съответства на отразената в съпътстващите стоката документи и на декларираното в митническата декларация, а освен това е изцяло заплатена, за което са представени и налични по делото платежни документи.

В заключението е отразено, че видно от представени фактури за продажба, цялото количество от процесните стоки – 9000 кг., е продадено на [фирма] при единична цена 0, 88 € или 88 € / 100 кг.

Направен е анализ на представени извлечения от счетоводни сметки, въз основа на които експертът е установил, че в счетоводството на дружеството жалбоподател са отразени стопанските операции по вноса и последващата реализация на стоките съгласно установения законов ред, които потвърждават стойността на договорената и реално платена цена за придобиване на стоката, с включени разходи. Посочено е, че според вещото лице са доказани реални стопански операции по процесните доставки.

По втория въпрос (каква е митническата стойност на внасяните стоки, изчислена по метода на най-голямото сборно количество продадени стоки в страната) в заключението си вещото лице е посочил, че в случая е приложен методът „договорна стойност на внасяните стоки“, като за прилагането му счита, че са спазени изискванията на митническото законодателство. Посочил е, че цялото внесено количество от стоките е продадено на "Л. България", поради което това количество следва да се приеме за най-голямото сборно количество, а именно нето тегло 9000 кг. при единична цена 0, 88 €, общо 7 920, 00 евро, или 88 € / 100 кг. При тези факти експертът е стигнал до извод, че вносното мито към момента на подаване на митническата декларация на 06. 05. 2019 г., изчислено на база на тази стойност, съобразно данните и условията от Т. към тази дата за процесните стоки следва да бъде 0 %.

Съдът кредитира заключението на експертизата като обосновано предвид това, че вещото лице е формирал изводите си въз основа на представените по делото доказателства, компетентно изготвено и обективно с оглед липсата на данни за заинтересованост от изхода на спора. Експертът е дал пълен отговор на поставените въпроси, ведно с аргументация на изводите, до които е стигнал.

При така установените факти, АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД С.-ГРАД обосновава следните правни изводи:

Жалбата е подадена от надлежна страна и в законоустановения срок, срещу подлежащ на съдебно обжалване индивидуален административен акт, който е неблагоприятен за жалбоподателя. С оглед на това жалбата е процесуално допустима.

Разгледана по същество жалбата е ОСНОВАТЕЛНА по следните съображения:

Предмет на оспорване и съответно на проверка от страна на съда, на основание чл. 145, ал. 2, т. 1 от АПК, във вр. с чл. 220, ал. 2 от ЗМ, е индивидуален административен акт – РТД 3000-2388 / 18. 11. 2020 г. / 32-338381 /, издаден от директора на Териториална дирекция „Тракийска“ при Агенция „Митници“. Директорът има качеството на митнически орган по смисъла на § 1, т. 9 от ДР на ЗМ и чл. 5, т. 1 от Регламент (ЕС) № 952/2013 г. На основание чл. 19, ал. 1 от ЗМ решенията по прилагане на митническото законодателство се издават от директора на Агенция „Митници“ или от директорите на териториални дирекции. Следователно, оспорваният индивидуален административен акт, с който се определят митнически задължения, е издаден от компетентен орган.

Актът е мотивиран от фактическа и правна страна, като е изложена подробна обосновка за извода за определяне на митнически задължения и задържане на представеното обезпечение за удовлетворяването им. Не се установяват допуснати съществени нарушения на административнопроизводствените правила в процеса по издаване на акта.

По приложението на материалния закон:

Съгласно подадената от дружеството жалбоподател митническа декларация процесните стоки са с произход Република Турция и са допуснати до режим на свободно обращение с цел крайно потребление. С оглед вида на стоките – пресни зеленчуци, в случая е приложим Регламент (ЕС) № 1308 / 2013 на Европейския парламент и на Съвета по отношение на секторите на плодовете и зеленчуците и на преработените плодове и зеленчуци, който урежда обща организация на пазарите на селскостопански продукти, сред които по чл. 1, § 2, б. „и“ са и пресни плодове и зеленчуци.

В случая между страните не се спори по отношение на фактите по делото. Спорният момент касае тълкуването и приложението на чл. 75, § 5, ал. 3 и 4 от Делегиран регламент (ЕС) 2017 / 891 от 13 март 2017 година за допълване на Регламент (ЕС) № 1308 / 2013 на Европейския парламент и на Съвета по отношение на секторите на плодовете и зеленчуците и на преработените плодове и зеленчуци, за допълване на Регламент (ЕС) № 1306 / 2013 на Европейския парламент и на Съвета по отношение на санкциите, приложими в посочените сектори, и за изменение на Регламент за изпълнение (ЕС) № 543 / 2011 на Комисията. Посочените текстове касаят предоставянето на обезпечение при внос на стоки. Съгласно чл. 75, § 2, ал. 1 и ал. 2 от Делегиран регламент (ЕС) 2017 / 891, който видно от фактите по делото и мотивите на акта е приложен от митническите органи, „когато митническата стойност на продуктите, изброени в част А от приложение VII, се определя според договорната стойност, посочена в член 70 от Регламент (ЕС) № 952 / 2013, и тази митническа стойност е по-висока с повече от 8 % от фиксираната ставка, изчислена от Комисията като фиксирана стойност при внос в момента на съставяне на декларацията за допускане на продуктите за свободно обращение, вносителят трябва да предостави гаранцията, посочена в член 148 от Регламент за изпълнение (ЕС) 2015/2447 на Комисията (15). За тази цел размерът на вносното мито, което би се дължало за продуктите, изброени в част А от приложение VII, се равнява на дължимото мито, ако въпросният продукт е бил класифициран въз основа на съответната фиксирана стойност при внос“. Визираното в разпоредбата обезпечение е предоставено от дружеството жалбоподател за процесните стоки в пълен размер – 2049, 23 лв.

За да постанови отказ от освобождаване на последното директорът на ТД „Тракийска“ се е позовал на чл. 75, § 5, ал. 3 от Делегиран регламент (ЕС) 2017 / 891, съгласно който „предоставената гаранция се освобождава, когато е предоставено удовлетворяващо митническите органи доказателство за условията на освобождаване. В противен случай гаранцията се задържа посредством плащане на вносни мита“. В тази връзка са приети като неудовлетворяващи представените от дружество доказателства за установяване изпълнението

на условията на вноса.

Разпоредбата на чл. 75, § 5, ал. 4 съдържа правила относно способите за доказване на условията за освобождаване, като съгласно нея освен фактурата са допустими всички документи, необходими за извършването на съответната митническа проверка по отношение на продажбата и освобождаването на всеки продукт от въпросната партида, включително документите, свързани с транспорта, застраховката, обработката и съхраняването на партидата. Според настоящия съдебен състав тълкуването ѝ налага извода, че при доказването вносителят може да ползва всички относими към вноса на стоките от партидата документи. В случая са представени фактура за придобиването им при вноса, транспортни документи, от които е видно местоназначението им – България, фактури за последващата им реализация чрез продажба на международна верига “L.” – за L. B. E., по фактури № 0...09204 от 06. 05. 2019 г. и № 0...09206 от 09. 05. 2019 г. Съгласно заключението на вещото лице, което съдът кредитира, няма несъответствия в представените документи, като цената, отразена в митническата декларация на жалбоподателя, съвпада с тази във фактурата за придобиване от турския доставчик. Освен това доставките са надлежно отразени в счетоводството на дружеството жалбоподател и в подаваните справки-декларации, дневници за покупки и продажби и V. декларации за съответните данъчни периоди.

Единственият аргумент, с който ответникът не приема представените от дружеството доказателства за условията на освобождаване, е по-ниската цена, на която е реализирана стоката, което според него противоречи на пазарната логика. На първо място, за определяне на митническата стойност на стоките чл. 75, § 5, ал. 1 от Делегиран регламент (ЕС) 2017 / 891 препраща към чл. 70, ал. 1 от Регламент (ЕС) 2013 / 952, съгласно който базата за определянето ѝ е договорната стойност, тоест действително платената или подлежащата на плащане цена на стоките при продажбата им за износ с местоназначение в митническата територия на Съюза, коригирана при необходимост. Действително платената или подлежащата на плащане цена е общата сума, която купувачът е платил или трябва да плати на продавача или която купувачът е платил или трябва да плати на трета страна в полза на продавача за внасяните стоки, и включва всички суми, които са платени или трябва да бъдат платени като условие за продажбата на внасяните стоки. В настоящия случай не е налице някое от условията, визирани в ал. 3, които изключват приложението на договорната стойност, включително свързаност между купувача и продавача, за което няма данни по делото, а и не се твърди такава от митническите органи. Анализът на нормативната уредба показва, че определянето на митническата стойност не е обвързано по никакъв начин с реализирането на печалба по конкретната сделка.

Последното не е и сред условията за освобождаване на внесената гаранция. Реализирането на печалба от последващата продажба на конкретните стоки, предмет на вноса по митническа декларация, не е поставено по никакъв начин в зависимост от извода за достоверност на декларираната от вносителя митническа стойност. Напротив, видно от обхвата на изброените документи в чл. 75, § 5, ал. 4 от Делегиран регламент (ЕС) 2017 / 891, следва да бъде направена пълна и комплексна преценка относно това дали представените документи подкрепят обявената с митническата декларация митническа стойност на стоките.

В настоящия случай се установи въз основа на представените писмени доказателства и заключението на назначената СИЕ, че обявените в митническата декларация данни съответстват на останалите документи, относими към вноса на процесните стоки – пресни тиквички. Освен това е безспорно доказано и извършеното плащане на обявената договорна цена към турския търговец, за което е представено копие на суифт от банка “С.” – М. от 21. 05. 2019 г. за извършено плащане на 20. 05. 2019 г. от „О.-Ф. Т. Л.“ Г., Германия към “D. T.” Турция.

По аргумента на ответника за липсата на пазарна логика в продажбата на загуба, съдът намира за основателни възраженията на жалбоподателя, че реализирането на печалба в настоящия случай следва да бъде разглеждано в един по-дълъг период предвид дългосрочните

търговски отношения с неговия контрагент – международна верига „L.“, и периодичността на доставките, които се извършват през цялата година. При такъв тип повтарящи се доставки е оправдано и не противоречи на търговската логика, някои от доставките да бъдат реализирани на по-ниска цена, което се компенсира с други доставки, реализирани на печалба. Това важи с още по-голяма сила, когато става въпрос за доставки на бързоразвалящи се стоки като пресните плодове и зеленчуци, при които е от особено значение бързата им реализация поради влошаването на търговския им вид и вкусови качества в рамките на часове, което налага за ограничаване на загубите понякога да бъдат продавани на по-ниска цена.

Необоснован и неправилен в този смисъл е изводът на митническия орган, че преценката за реализация на стоките с положителен финансов резултат следва да се прави само по отношение на конкретната партида, обявена с процесната митническа декларация. Видно от заключението на СИЕ, изразено е становище, че себестойността, както и печалбата обикновено се изчисляват за конкретен отчетен период, например за месец, тримесечие и т.н.

От друга страна, административният орган не е оспорил истинността на представените от дружеството жалбоподател писмени доказателства, а те безспорно свидетелстват за коректно деклариране на митническата стойност на стоките, която съгласно чл. 70, ал. 1 от Регламент (ЕС) 2013 / 952 се определя въз основа на договорената такава с включени разходи по вноса. При положение, че няма основание да се изключи от доказателствата фактурата за покупка на стоката от турския доставчик, фактурите за транспорт и за допълнителни услуги по допускане на стоката за внос (фито-санитарен контрол), следва да се приеме, че същите отразяват действителната договорена, а и платена в случая, цена на стоката, която следва да се счита и за нейна митническа стойност по процесната митническа декларация.

С оглед на всичко гореизложено настоящият съдебен състав намира, че няма основания за корекция на декларираната от жалбоподателя митническа стойност на стоките, въведени на територията на Съюза с процесната митническа декларация, и за установяване на митнически задължения, поради което отказът на директора на ТД „Тракийска“ да освободи внесеното обезпечение - в размер на 2049, 23 лв. за стока под № 2 - пресни тиквички, е незаконосъобразен и следва да бъде отменен.

На следващо място, за пълнота следва да се отбележи, че чл. 74 от Регламент (ЕС) 2013 / 952 урежда вторични методи за определяне на митническата стойност в случаите, в които тя не може да бъде определена по реда на чл. 70, какъвто не е настоящият. Въпреки това, доколкото е направено възражение от жалбоподателя в този смисъл, следва да бъде маркирано, че съгласно чл. 74, § 2, б. „в“, който въвежда метода на най-голямо сборно количество - „стойността, основаваща се на единичната цена, по която се продава на митническата територия на Съюза най-голямото сборно количество от внасяните стоки или от внесени идентични или сходни стоки на лица, които не са свързани с продавачите“. Съгласно анализа на вещото лице следва да се приеме, че с оглед на това, че цялото количество от стоките е продадено с две доставки на „L.“ - България, това е най-голямото сборно количество, при единична цена 0,88 € или 88 € / 100 кг. С оглед на това вносното мито към момента на подаване на митническата декларация на 06. 05. 2019 г., изчислено на база на тази стойност съобразно данните и условията от Т. към тази дата за процесните стоки, е 0 %. Следователно, и при определяне на митническата стойност по този метод отново не се дължи вносно мито и няма основания за задържане на внесенния депозит.

По изложените съображения следва да се приеме, че оспореното решение е издадено от компетентен орган, в установената от закона форма, но в нарушение на материалноправните разпоредби, поради което то следва да бъде отменено. На основание чл. 173, ал. 2 от АПК преписката следва да бъде върната на административния орган за ново произнасяне при съобразяване с указанията по тълкуване и прилагане на закона, изложени в настоящите мотиви.

С оглед изхода на спора на оспорващия се дължат разноски. Такива са поискани своевременно, като са представени и съответните документи за реалността им – фактура и

банково извлечение за плащане на адвокатско възнаграждение на адв. Г. по банков път, поради което съдът дължи присъждането им. Същите са общо в размер на 830 лева, от които 50 лева внесена държавна такса, 380 лева платено адвокатско възнаграждение за осъществено процесуалното представителство на оспорващия и 400 лева внесен депозит за възнаграждение на вещото лице, изготвило заключението по допуснатата СИЕ.

Водим от горното и на основание чл. 220, ал. 2 от ЗМ, във вр. с чл. 172, ал. 2 и 173, ал. 2 от АПК Административен Съд С. - град, I-во отделение, 5-ти състав,

Р Е Ш И:

ОТМЕНЯ по жалба на „О.-Ф. Т. Л.“ Г., Германия /O. F. T. L. G., представлявано от Н. Г., чрез адвокат Г. Г., с адрес за кореспонденция: [населено място], [улица], ет. 2, ап. 2, Решение № РТД 3000-2388 / 18. 11. 2020 г. / 32-338381, издадено от директора на Териториална дирекция „Тракийска“ при Агенция „Митници“.

ВРЪЩА преписката на директора на Териториална дирекция „Тракийска“ при Агенция „Митници“ за ново произнасяне съобразно мотивите на настоящото решение.

ОСЪЖДА Агенция „Митници“ да заплати на „О.-Ф. Т. Л.“ Г., Германия /O. F. T. L. G., представлявано от Н. Г., направените по делото разноски в размер на 830 (осемстотин и тридесет) лв.

Решението подлежи на обжалване в 14-дневен срок от съобщаването му на страните с касационна жалба пред Върховния административен съд на Република България.

СЪДИЯ: